Canoane de rugăciune la sărbătoarea adormirii Sfântului apostol şi evanghelist Ioan

(26 septembrie)

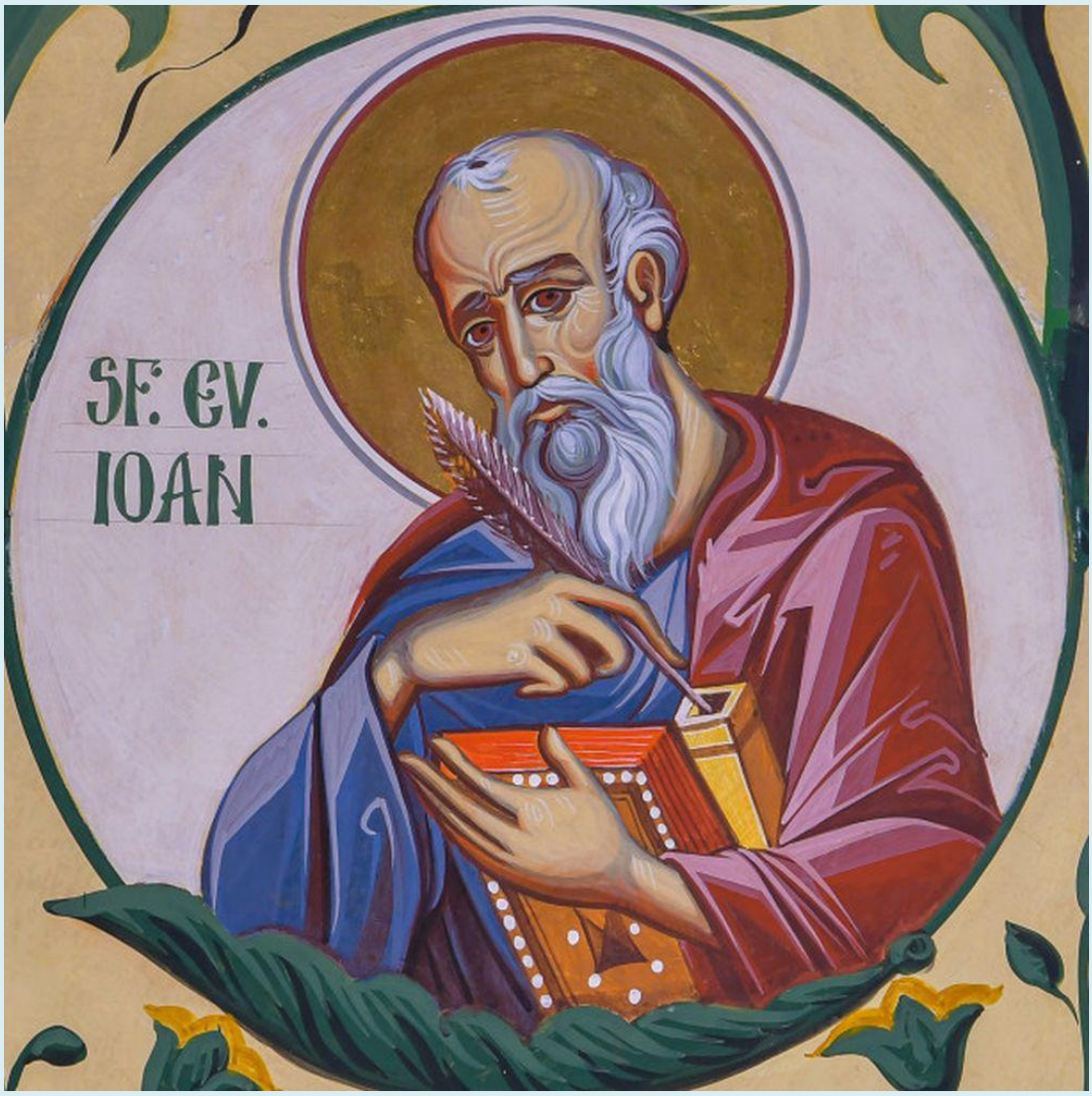

Sfântul apostol şi evanghelist Ioan (26 septembrie / 8 mai):

https://www.academia.edu/43085158/Sf%C3%A2ntul_apostol_%C5%9Fi_evanghelist_Ioan_26_septembrie_8_mai_

https://archive.org/details/sf.-ap.-si-evanghelist-ioan

***

Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria la sărbătoarea adormirii Sfântului apostol şi evanghelist Ioan

Cântarea 1

Irmos: În adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea într-armată; iar întrupându-Se Cuvântul a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel prea mărit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeu, alegându-te ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită şi ca pe cea cu totul fără prihană între femei, în pântecele tău cel prea curat S-a sălăşluit. Pe Acela roagă-L, Fecioară, de vina greşelilor să mântuiască pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Precum zice psalmistul: stătut-ai, Fecioară Împărătească, de-a dreapta Împăratului Celui ce a Răsărit din pântecele tău. Pe Acela roagă-L, Mireasă a lui Dumnezeu, ca să mă învrednicească de şederea cea de-a dreapta în ziua răsplătirii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut pe Hristos, ploaia cea cerească, care a înnoit firea omenească cea înţelepţită prin cele netrebnice, arată şi sufletul meu cel înţelenit a fi roditor, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta; întru care s-a întărit inima mea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Întru mine, omul, îmbrăcându-Se Ziditorul, a ieşit din pântecele tău, Preacurată, dăruind haina nestricăciunii celor ce s-au golit prin fapte netrebnice.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Născut-ai, Stăpână, pe Dumnezeu Cuvântul cel prea cinstit. Pe Acela neîncetat roagă-L să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstirile dezmierdărilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vindecă, Preacurată, rănile sufletului meu şi smerită inima mea, cea otrăvită de veninul şarpelui, tămăduieşte-o cu doctoria ta cea lucrătoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol nici înger, ci Tu Însuţi Domnul Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta strig Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rourează-mi mie Stăpână picătura umilinţei, ca să scoată toată arderea inimii mele şi să potolească pornirile cele înşelătoare ale nedumeririi mele.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe mine, cel vătămat cu arma desfătării şi care zac rănit, nu mă trece cu vederea, Preacurată, ci mă vindecă cu suliţa şi cu Sângele Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Cel ce S-a Răstignit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu stăpânia a toată făptura, pe mine cel cumplit sărăcit învredniceşte-mă de dumnezeiescul dar, ca să te măresc pe tine ca pe o bună a mea folositoare Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumne-zeule. Că prin Tine, Stăpâne, către Părintele Tău, Începătorul Luminii, din noaptea necu-noştinţei aducere am aflat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut Calea vieţii, la calea cea dreaptă povăţuieşte-mă, Preacurată, pe mine cel ce fără de pricepere sunt abătut şi căzut în prăpastie cumplită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu minte nemulţumitoare înstrăinându-mă pe mine de la Dumnezeu şi rătăcindu-mă în latura patimilor cea îndepărtată, cu desfrânare am vieţuit. Şi mă întoarce şi mă mântuieşte prin rugăciunile tale, Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu apele tale cele de viaţă curgătoare, adapă pe robul tău cel aprins de văpaia păcatelor şi ars de năvălirile demonilor, Fecioară Maică prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să nu mă arăţi demonilor bucurie la judecata ce va să fie, Stăpână; ci îmblânzeşte pe Judecătorul şi Fiul tău, ca să caute cu bunătate spre mine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu cugetele şi cu faptele mele cele viclene şi fărădelegile, pe Tine, Doamne, pornindu-Te spre mânie, îţi aduc pe Maica Ta spre îmblânzire. Dar, îndurându-Te, mântuieşte-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Scapă-mă de osândă, Stăpână, pe mine cel ce sunt osândit cu greşelile mele, ca Una care ai născut pe Judecătorul şi Dumnezeul tuturor, prea lăudată.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; dar cinstitorilor de Dumnezeu tineri a trimis roua Duhului, Hristos, Cel ce este binecuvântat şi prea mărit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tăria mea şi lauda şi mântuirea şi folositoare tare şi zid nebiruit fiind, Stăpână, bate pe demonii cei ce se războiesc asupra mea, care întotdeauna caută să mă omoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din feciorescul tău sânge, întrupând pe Dumnezeu, Fecioară, ai îndumnezeit neamul omenesc. Pentru aceasta, prin rugăciunile tale, izbăveşte-mă pe mine cel spurcat de patimi şi stricat de meşteşugirile vrăjmaşului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cuptorul mai înainte a închipuit naşterea ta, Preacurată; căci pe tineri nu i-a ars, precum nici pântecele tău nu l-a ars Focul cel de neîndurat. Pentru aceasta mă rog ţie, scapă pe robul tău de focul cel veşnic.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit prin dumnezeiasca poruncă; pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Râvneşte celor bune, de cele rele îndepărtându-te, prin lucrarea dumnezeieştilor fapte, având pe Maica lui Dumnezeu şi folositoarea tuturor cea neruşinată, rugătoare pentru tine, suflete al meu, ca pe o milostivă şi de oameni iubitoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dezlegat-ai de legătura osândirii celei de demult omenirea, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta mă rog ţie, dezleagă toată legătura răutăţii inimii mele, prea curată, legându-mă de dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Raza Slavei Tatălui născând-o, luminează inima mea ceea ce se mâhneşte pentru necinstirea greşelilor, Născătoare de Dumnezeu şi Slavei celei pururea veşnice, mă arată părtaş, ca să te slăvesc pe tine cu credinţă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, Întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată, o mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Gustând Adam din rodul pomului celui oprit, moarte cu amărăciune a cules: iar Fiul tău pe Lemn pironindu-Se, a izvorât lumii dulceaţa nemuririi. Pentru aceasta te cinstim, Preacurată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împărătească eşti, Fecioară, ca ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Împăratul şi Domnul, Cel ce a stricat împărăţiile iadului. Pe Acela neîncetat roagă-L să

învrednicească de Împărăţia cea de sus, pe toţi cei ce te cinstesc pe tine, prea curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îmbunătăţeşte, Stăpână, smerită inima mea cea înrăutăţită de vătămarea dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pe Cel Bun şi eşti cu totul bună şi-mi deschide uşile cele bune ale pocăinţei.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. Podobie: **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca una care ai Întrupat pe Cuvântul cel Milostiv şi Îndurat, Stăpâna tuturor, miluieşte pe toţi cei ce aleargă la tine şi-i izbăveşte de ispite şi de boli, de toată răutatea şi de focul cel veşnic; ca să mărim cu mulţumire bogăţia îndurărilor tale celor multe şi mila cea nemăsurată şi să strigăm către tine întotdeauna: nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce laudă naşterea ta, prea curată.

Canon de rugăciune la sărbătoarea adormirii Sfântului apostol şi evanghelist Ioan (1)

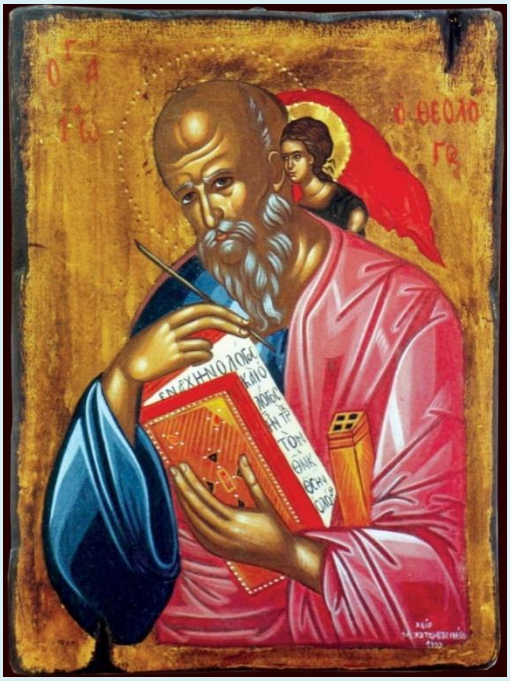

Tropar la sărbătoarea adormirii Sfântului apostol şi evanghelist Ioan, glasul al 2-lea: Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbeşte de mântuieşte pe poporul cel fără de răspuns. Că te primeşte când cazi către Dânsul, Cel ce te-a primit când te-ai rezemat pe pieptul Lui: pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmaşilor cel căzut asupra noastră să se risipească, cerându-ne nouă pace şi mare milă.

Cântarea 1

Irmos: În adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea într-armată; iar întrupându-Se Cuvântul a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel Preamărit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împărăţia Cerurilor cea propovăduită de tine dobândind, fericite şi împreună cu Cuvântul locuitor ceresc făcându-te, prin rugăciunile tale, păzeşte pe cei ce cred cinstitei tale propovăduiri şi cuvântări de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toate cele pământeşti, chiar şi legăturile firii, cu cuget viteaz le-ai defăimat, lipindu-te de Cuvântul, prea înţelepte, izbăvind de necuvântare pe cei ce vieţuiau dobitoceşte.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelegerea celor cereşti câştigând, pe Cuvântul lui Dumnezeu ai binevestit: la început era Cuvântul şi Cuvântul era la Părintele Său şi Dumnezeu era Cuvântul; binevestind, L-ai propovăduit, de Dumnezeu înţelepţite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine cea împodobită cu dumnezeiască frumuseţe, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, te laudă, ceata fecioarelor cu dumnezeieşti cântări. Căci pe Cuvântul cel făcător de frumuseţe, mai presus de cuvânt, L-ai născut.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta; întru care s-a întărit inima mea.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, ai arătat Taina cea mai presus de minte a Treimii, întru care s-a întemeiat inima mea, Sfinte Ioan, de Dumnezeu fericite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba ta s-a făcut condei ca un scriitor al Preasfântului Duh, însemnând cu dumnezeiasca scriere, cinstita şi dumnezeiasca Evanghelie.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiască îndrăzneală rezemându-te de Izvorul Înţelepciunii, ai scos adâncul înţelepciunii şi al acesteia te-ai făcut dumnezeiesc propovăduitor, prea înţelepte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine singură, Fecioară şi Maică, ca pe una ce te-ai făcut nouă pricină de mântuire şi ai mântuit lumea cu rugăciunile tale, te cinstim, prea curată.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta strig Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul, tăinuit învăţându-te Dumnezeirea Sa şi arătându-ţi rânduiala cea de negrăit a Întrupării Lui, după vrednicie te-a arătat pe tine cuvântător de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuget dumnezeiesc şi trup fecioresc câştigând, mărite, te-ai făcut Biserică vie şi însufleţită şi locaş prea lăudatei Treimi, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu primirea de fiu a prea curatei Fecioare ai fost cinstit, iubitorule de feciorie, fericite şi frate te-ai arătat, al Celui ce te-a ales pe tine şi ucenic de Dumnezeu cuvântător te-a săvârşit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca să vindece călcarea de poruncă cea de demult a Evei, întru tine, prea curată şi Preasfântă, S-a Sălăşluit Dumnezeu cel Preaînalt, înnoindu-mă pe mine, omul cel căzut.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumne-zeule. Că prin Tine, Stăpâne, către Părintele Tău, Începătorul Luminii, din noaptea necunoştinţei aducere am aflat.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te cu totul lumină, cu apropierea către Începătorul Lumii şi cu neîncetată privirea ta la Dânsul îndumnezeit fiind, minte cerească prin dar te-ai arătat, cuvântătorule de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu minte curată şi cu sfinte buze şi cu prea curată gură ai propovăduit Evanghelia ta. Şi tuturor credincioşilor ai pus înainte mântuire, de Dumnezeu insuflate.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pruncie, locuind împreună cu Hristos, ai fost pus de Dânsul organ al darului şi mai presus de fire cunoscând prin Taină, mărirea Treimii, te-ai învăţat cuvântarea de Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Aducându-ne aminte de cuvintele tale, Preacurată, te fericim pe tine acum noi, cei ce cu adevărat ne-am îmbogăţit prin tine cu fericirea cea negrăită şi cu Viaţa cea veşnică.

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iisus Dumnezeul meu şi Domnul, primind a ta curăţie şi sfinţirea cea desăvârşită, te-a ales a-I fi frate, pe tine, cuvântătorule de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sfinţenie încununându-ţi viaţa şi în aceea nădăjduind, te-ai rezemat pe pieptul Înţelepciunii şi de acolo ai luat darul, mărite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucirile cele mari şi dumnezeieşti ale Teologiei tale toată lumea au luminat, mărite şi cu Lumina cea întreit luminătoare, au strălucit-o.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce cu voirea Sa a întins cerul, alt cer pământesc pe tine te-a întins, Maica lui Dumnezeu prea curată şi din tine răsărind S-a arătat.

Condac, glasul al 2-lea: Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune? Că verşi minuni şi izvorăşti tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu şi prieten al lui Hristos.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; dar cinstitorilor de Dumnezeu tineri a trimis roua Duhului, Hristos, cel ce este binecuvântat şi prea mărit.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind strălucit cu dumnezeiască revărsare de lumină, lămurit ai vorbit de Sfântul Duh, cel ce purcede din Tatăl cel fără început şi în chip nedespărţit, Se odihneşte în Fiul ca Unul care este de o Fiinţă.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întru tine, fericite şi-a aşezat sălăşluire Soarele dreptăţii, cel ce te-a făcut pe tine cer pururea mişcător şi cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, iubite, este propovăduit Hristos cel prea mărit.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Puterea şi dumnezeiasca vestire a cuvintelor tale, prea fericite, la marginile lumii au ieşit şi Evanghelia ta cea mai presus de lume tot pământul a cuprins cu mărirea dogmelor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată zămislire şi naştere fără stricăciune numai tu ai arătat, rămânând Fecioară. Căci pe Dumnezeul tuturor L-ai zămislit, prea curată, care S-a făcut Om spre mântuirea şi izbăvirea credincioşilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit prin dumnezeiasca poruncă; pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un fulger al luminii ai străbătut lumea, fericite, luminând cu strălucirea curăţiei, cu razele fecioriei şi cu dogmele dreptei credinţe, iubite al lui Hristos Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupul, sufletul şi mintea curăţindu-ţi, ai binevestit cereasca Evanghelie a lui Hristos şi cu îngerii împreună petrecător în ceruri fiind acum, cânţi: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chip luminos te-ai făcut şi dumnezeiesc prinos Bisericii cereşti şi scaun simţirii, locaş înţelepciunii şi organ al cuvântării de Dumnezeu, cântând: prea lăudaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru ca să pierzi blestemul cel dintâi şi osânda morţii cea de demult a strămoaşei, din Fecioara Născătoarea de Dumnezeu Te-ai născut, tuturor dăruind nemurirea cea nepieritoare.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, Întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum nu prin chipuri, ci faţă către faţă, te-ai învrednicit a vedea pârâul desfătării, râul păcii şi izvorul nemuririi, de care acum adăpându-te, te îndulceşti de Dumnezeire.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cerut-ai de la Hristos a lua scaun pământesc, iar El ţi-a dăruit ţie pieptul Său, pe care rezemându-te, de Dumnezeu cuvântătorule, te-ai îmbogăţit cu tare şi neclintită stare a binelui, cel ce eşti podoaba apostolilor.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Necredinţa înţelepciunii elineşti ai stins-o, înţelepte, vestind că la început era Cuvântul şi Cuvântul era la Dumnezeu şi cu adevărat Dumnezeu era Cuvântul, prin care s-au făcut toate cele văzute şi cele nevăzute.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca un Luceafăr de dimineaţă te-ai aflat în noaptea vieţii cu razele fecioriei strălucind şi Răsăritul Soarelui dreptăţii cel înţelegător nouă arătându-ne, Maica lui Dumnezeu prea cinstită.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Rezemându-te pe pieptul Înţelepciunii şi învăţându-te cunoştinţa Cuvântului, dumnezeieşte ai tunat: la început era Cuvântul, bine scriind întâi naşterea Lui cea fără de început şi ai propovăduit tuturor Întruparea Cuvântului. Pentru aceasta şi cu limba, ca şi cu o mreajă vânând neamurile cu darul Duhului înveţi marginile, de Dumnezeu cuvântătorule apostole! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca una care ai Întrupat pe Cuvântul cel Milostiv şi Îndurat, Stăpâna tuturor, miluieşte pe toţi cei ce aleargă la tine şi-i izbăveşte de ispite şi de boli, de toată rău-

tatea şi de focul cel veşnic; ca să mărim cu mulţumire bogăţia îndurărilor tale celor multe şi mila cea nemăsurată şi să strigăm către tine întotdeauna: nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce laudă naşterea ta, prea curată.

Canon de rugăciune la sărbătoarea adormirii Sfântului apostol şi evanghelist Ioan (2)

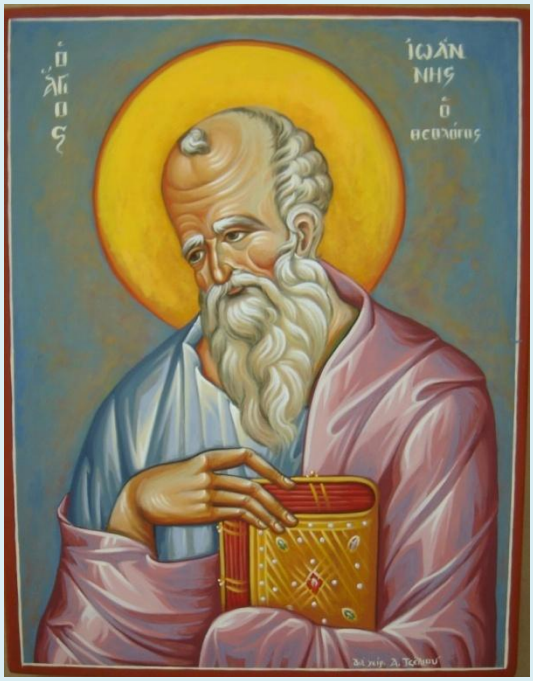

Tropar la sărbătoarea adormirii Sfântului apostol şi evanghelist Ioan, glasul al 2-lea: Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbeşte de mântuieşte pe poporul cel fără de răspuns. Că te primeşte când cazi către Dânsul, Cel ce te-a primit când te-ai rezemat pe pieptul Lui: pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmaşilor cel căzut asupra noastră să se risipească, cerându-ne nouă pace şi mare milă.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel cu urmele prin adânc, pe priginitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te la cuget ai cunoscut adâncurile Duhului, cuvântătorule de Dumnezeu şi ne-ai vestit naşterea cea înfricoşătoare strigând: la început era Cuvântul lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împilaţi fiind de mulţimea ispitelor şi a patimilor, a necazurilor şi a năvălirilor celor rele, cu credinţă năzuim la tine, cuvântătorule de Dumnezeu: fii ajutător robilor tăi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un doctor prea ales, înţelepte, vindecând patimile sufletelor noastre cele cumplite, prin mijlocirea ta, izbăveşte-ne de osânda şi de focul cel veşnic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu cel ce S-a făcut Om pentru noi, pe Acela roagă-L, Preacurată, ca în ziua judecăţii să Se milostivească spre noi cei ce mult am greşit Lui.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget luminat şi curat vorbind cu Cuvântul, în taină, te-ai învăţat de la Dânsul cele mai presus de cuvânt şi toată făptura vădit ai luminat-o, cuvântătorule de Dumnezeu, de trei ori fericite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezleagă-mă de cumplitele legături ale păcatului, legându-mă pe mine de dragostea Stăpânului şi Dumnezeu. Pe Acela iubindu-L cu aprindere te-ai făcut de Dumnezeu cuvântător al Lui, de trei ori fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Datu-te-ai nouă apărător şi mijlocitor şi mântuitor către Domnul rugător, de minuni însuţi făcător şi izvor de tămăduiri. Pentru aceasta te cinstim pe tine, de Dumnezeu cuvântătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel ce negrăit S-a Întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu, când era Înălţat pe lemnul Crucii, atunci pe tine, ca pe o Fecioară prea curată, te-a încredinţat ucenicului cel iubitor de feciorie.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă, strigând din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile cuvântului ai adăpat toată lumea, cu buna credinţă uscând apele cele tulburi ale păgânătăţii. Pentru aceasta te cinstim, mărite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sufletul meu, cel slăbănogit de toate bântuielile vrăjmaşilor celor necuraţi, ca pe cel ce scapă la acoperământul tău, te rog încinge-l cu tărie şi cu putere, prea înţelepte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcându-te biserică Dumnezeiescului Duh, pe cei ce pururea cu credinţă năzuiesc la dumnezeiască Biserica ta, prin mijlocirea ta arată-i biserici lui Dumnezeu, de Dumnezeu cuvântătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Să lăudăm pe ceea ce este dumnezeiesc şi cinstit locaş al lui Dumnezeu şi să fericim pe Preasfânta Fecioară toţi cei ce ne-am îndumnezeit printr-însa şi ne mântuim de cele cumplite.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, luminează-le, mă rog Ţie; ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, cel ce chemi pe toţi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un luceafăr de dimineaţă ai strălucit celor de pe pământ, apostole, propovăduind Răsăritul cel înţelegător, care a venit în lume cu Trup şi a risipit întunericul mulţimii de zei.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tot sufletul ai adăpat, cu cuvântările de Dumnezeu cele sfinţite, sfinţite învăţătorule apostole. Pentru aceasta strig către tine: adapă inima mea cea înţelenită în păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rănitu-m-am de săgeţile vrăjmaşului, ci te rog înţelepte, cu venirea ta vindecă-mă pe mine cu totul şi mă îndreptează pe căile lui Dumnezeu, pe mine cel ce pururea sunt rătăcit în căi neumblate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Când ai stat cu iubitul ucenic lângă Crucea Fiului tău, Preacurată, suspinai lăcrimând şi te mirai de multă milostivirea Lui cea către oameni.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la Limanul Tău cel Lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limba ta cea de Dumnezeu grăitoare cu adevărat a fost ca un condei degrab scriitor, bine scriind cunoştinţa cea adevărată şi Legea cea nouă, pe lespezile inimilor noastre, cuvântătorule de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce din rădăcină ai uscat sadurile necredinţei, ca un prea ales lucrător de pământ, sădeşte în sufletul meu frica lui Dumnezeu, care înfloreşte bună rodire de fapte bune, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Numitu-te-a pe tine lămurit fiu al Fecioarei, Cel ce S-a născut dintr-însa; cu care împreună roagă-L, pururea pomenite, ca să facă după dar fii lui Dumnezeu, pe toţi cei ce fac cele plăcute Lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru asemănarea trupului s-a făcut cunoscut oamenilor Dumnezeu din tine, prea curată. Pe Acela roagă-L totdeauna, Preasfântă, să omoare cugetele cele pierzătoare ale trupului nostru.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce s-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 2-lea: Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune? Că verşi minuni şi izvorăşti tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu şi prieten al lui Hristos.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioşilor tineri. Iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să lăudăm pe cuvântătorul de Dumnezeu, cel ce ca un tunet a răsunat în toate marginile; prin care tot auzul cel smintit cu adevărat s-a ridicat pe pământ şi se măreşte Hristos, Ziditorul tuturor.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminează toată mintea prea mărită podoaba casei tale, întru care totdeauna adunându-ne cu dumnezeiască cuviinţă, lăudăm pe Ziditorul tuturor şi pe tine te mărim cu credinţă, cel ce eşti folositorul nostru.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe o stea strălucitoare pe tine te cunoaştem, ucenice al lui Hristos şi ne rugăm, ca prin lumina razelor tale, să ne izbăvim de întunericul patimilor şi de multe feluri de ispite, prin mijlocirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Te binecuvântăm, Preacurată, pe tine, ceea ce ai născut pe Domnul cel Binecuvântat, care a încununat cu binecuvântările cele dumnezeieşti firea omenească cea blestemată şi ne-a înnoit pe noi cei învechiţi întru stricăciune.

Catavasie: N-au slujit, făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate, Dumnezeul părinţilor şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie ai izvorât rouă cuvioşilor tineri şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea; pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu ritoricească limba ta, fericite, pe toţi cei omorâţi de răutate, primind sfinţită propovăduirea ta, i-ai vânat vii. Pentru aceasta pe tine te cinstim ca pe un tăinuitor al celor negrăite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiasca ta casă, apostole, ca un alt Rai s-a arătat cu minunile, ca şi cu nişte flori îndulcind sufletele tuturor şi izgonind duhoarea patimilor.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, având rugător pe dumnezeiescul tău ucenic, ia aminte şi mă izbăveşte de vrăjmaşii, care în toate zilele năvălesc asupra mea şi-mi zdrobesc smerită inima mea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Iisus Mântuitorul, pe care L-ai Întrupat din curate sângiurile tale, Fecioară, de Dumnezeu dăruită, roagă-l să se milostivească spre noi, robii tăi şi din veşnicul chin să ne scoată.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat; pe care slăvindu-L cu Oştile îngereşti, pe tine te fericim.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Domn fiind al ceasurilor şi vremilor, Mântuitorul a fost spânzurat pe lemn în amiaza zilei şi ţie ca unui iubitor de feciorie ţi-a încredinţat pe pururea Fecioara, dându-ţi mărire nerăpită, ca să te mărim pe tine, fericite.

Stih: ***Sfinte apostole şi evanghelist Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împreună cu cele de sus dumnezeieşti Puteri şi cu dânsele strigând dumnezeiasca cântare, pe cei ce cântă în Sfântă biserica ta şi măresc pe Cel Preabun, miluieşte-i prin cinstitele mijlocirile tale, apostole al lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe noi cei ce cu credinţă te rugăm pe tine, miluieşte-ne de toată nevoia, fericite de Dumnezeu cuvântătorule, îndreptând prin Duhul mergerile noastre către Domnul şi povăţuindu-ne pe noi la calea păcii poruncilor Atotţiitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glas de mulţumire să aducem Maicii lui Dumnezeu şi să strigăm: Bucură-te, scaunul lui Dumnezeu cel Preaînalt; Bucură-te, norul Luminii; Bucură-te, Raiule prin care ne-am învrednicit din nou de desfătarea Raiului.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Rezemându-te pe pieptul Înţelepciunii şi învăţându-te cunoştinţa Cuvântului, dumnezeieşte ai tunat: la început era Cuvântul, bine scriind întâi naşterea Lui cea fără de început şi ai propovăduit tuturor Întruparea Cuvântului. Pentru aceasta şi cu limba, ca şi cu o mreajă vânând neamurile cu darul Duhului înveţi marginile, de Dumnezeu cuvântătorule apostole! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca una care ai Întrupat pe Cuvântul cel milostiv şi îndurat, Stăpâna tuturor, miluieşte pe toţi cei ce aleargă la tine şi-i izbăveşte de ispite şi de boli, de toată răutatea şi de focul cel veşnic; ca să mărim cu mulţumire bogăţia îndurărilor tale celor multe şi mila cea nemăsurată şi să strigăm către tine întotdeauna: nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce laudă naşterea ta, prea curată.

Sinaxar

Întru această lună în 26 de zile, mutarea Sfântului slăvitului apostol şi evanghelist Ioan, teologul.

Stih: Înaintea iubitului Cuvânt al Tatălui ai stătut,
Iubite decât toţi ucenicii mai mult.
Şi către Dumnezeu fiule al tunetului, la douăzeci şi şase te-ai mutat,
Şi cuvântarea ta cea de Dumnezeu insuflată nouă ne-ai lăsat.

Acesta a fost fecior lui Zevedei şi Salomi, care a fost fată logodnicului Iosif. Pentru că acesta avea patru feciori: pe Iacov, pe Simeon, pe Iuda şi pe Iosif şi trei fete: pe Estir, pe Marta şi pe Salomi, care a fost femeie lui Zevedei, şi maica lui Ioan. De aici se vede că Domnul nostru Iisus Hristos a fost unchi lui Ioan şi frate Salomiei fetei lui Iosif.

Acesta este cela ce s-a rezemat pe pieptul lui Hristos, ca cel ce era foarte iubit de dânsul. Pentru că şi la vânzare a fost cu dânsul, şi la răstignire, când a luat şi pe Născătoarea de Dumnezeu la casa sa, slujindu-o până la adormirea sa.

Iar după adormire aruncând sorţi Sfinţii apostoli unde era să meargă fiecare dintr-înşii şi să propovăduiască, a căzut lui Ioan soarta, ca să meargă în Asia. Se mâhnea de aceasta că cunoştea mai-nainte că o să aibă nevoie pe mare, care şi ucenicului său lui Prohor l-a spus mai înainte.

Deci, umblând patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi pe mare purtându-se de sila valurilor, căci se mâhnise pentru sorţi, şi (fiindcă n-a nădăjduit la puterea lui Dumnezeu cea nebiruită) pentru aceasta s-a îngăduit de la Dumnezeu ca să cadă în ispită, ca prin acea ispită să i se ierte greşeala sa cea omenească.

Şi s-a dat într-o parte de loc al Asiei, ce se cheamă Marmareonda şi acolo află pe Prohor căzut şi el în primejdii, şi abia scăpând la Seleucia, unde după furtuna mării îl întâlni şi pe Prohor această bântuială. Fiind dispreţuit de oamenii ce erau acolo, şi părându-se că este fermecător, zicând încă şi pentru Ioan, că a furat galbeni din corabie şi a fugit, dintru ale cărora mâini scăpând cu nevoie, sosi la locul ce s-a zis mai sus.

***

Deci mergând la Efes i-a aflat pe ei o femeie anume Romana însemnată şi vestită în răutate până şi la Roma. Aceasta plătindu-le i-a silit să slujească la baie apostolii

neştiind meşteşugul băii, îi necăjea rău atâta cât i-a făcut pe amândoi ca nişte robi, însă Ioan era rânduit să facă foc, să încălzească baia, iar Prohor să pornească apa la baie în toată viaţa lor.

Deci locuia într-acea baie un drac cumplit, care de trei ori într-un an sugruma înlăuntru câte un tânăr şi câte o tânără, ca pentru ca să răsune bine baia, gătise satana pricină. Când se zidea săpând temelia, a pus un tânăr și o tânără într-însele, şi dintru această pricină începuse a face moarte.

Deci, când a fost a treia lună intrând Domnus, feciorul lui Dioscorid într-acea baie, s-a sugrumat de demon, şi făcând Romana multă plângere, se auzi în tot oraşul Efesului şi la tatăl său Dioscorid, care auzind aceasta, de mare întristare şi de multă scârbă muri şi el.

Deci Romana rugând foarte pe Artemida, ca să învieze pe Domnus, rupându-şi carnea ei nu folosea nimic.

Deci, întrebând Ioan pe Prohor, ce era aceea ce se întâmplase? Îndată ce-l văzu Romana vorbind apucă pe Ioan şi strâmtorându-l îi zicea alte multe; năpăstuindu-l că este fermecător, şi mai în scurt îi zise: Că de nu va învia pe Domnus îi va despărţi sufletul de trup.

Deci făcând apostolul rugăciune şi înviind pe copil, se spăimântă cu duhul Romana, şi zise: Că este ori Dumnezeu, ori fiul lui Dumnezeu, şi crezu în Hristos, mărturisindu-şi multe lucruri mai de înainte către Ioan. Înviind şi pe Dioscorid, crezu şi el împreună cu fiul său Domnus, şi se mărturisiră toţi, botezându-se Dioscorid, Domnus şi Romana, şi rupse Romana înscrisul de robie. Ioan depărtă şi duhul cel viclean din baie.

Deci, pe când efesenii prăznuiau pe Artemida, apostolul suindu-se stătu într-un loc înalt, unde era acel idol spurcat: Poporul înfuriindu-se pentru aceasta, aruncă cu pietre asupra lui Ioan, şi ele nu se atingeau de dânsul, ci mai vârtos zdrobeau pe idol, de-l făcu fărâme. Apostolul le spunea multe pentru credinţă iar ei întărâtându-se iarăşi aruncau cu pietre asupra lui, dar nu-l lovea nici una, ci se întorceau de loveau iar pe cei ce aruncau rupându-le hainele şi pe ei din dumnezeiasca voie. Deci, făcând apostolul rugăciune se făcu o fierbere mare din pământ şi căzură jos la pământ din popor ca vreo două sute de oameni de muriră; iar ceilalţi abia dezmeticindu-se şi izbăvindu-se dintr-acea groază, se rugau Sfântului să-i miluiească de vreme ce venise atâta cutremur, rugându-l ca să învieze şi pe cei

morţi. Deci rugându-se şi înviindu-i şi pe aceia, şi iarăşi făcându-se fierberea aceea a pământului, căzură la Ioan toţi şi se botezară.

***

Deci, stând Sfântul într-un loc ce se cheamă Tahi, tămădui pe un slăbănog ce zăcuse doisprezece ani; care sculându-se mărea pe Dumnezeu. Făcutu-s-au şi alte multe minuni de Ioan, de s-a dus pretutindenea vestea minunilor.

Văzând dar demonul ce se ţinea în capiştea Artemidei, toate cele ce se făcuse de Sfântul şi cunoscând că şi pe el era să-l gonească de acolo, se închipuise în chip de ostaş, ca cum ar fi fost un cetaş, şi purtând cărți ședea într-un loc de plângea şi zicea că i-a fugit doi fermecători, care îi erau dați de la domnie pe seamă, şi pentru aceea îi era grijă de cap. Şi către cei ce zicea aceste cuvinte le arătă şi o legătură de galbeni de aur şi făgădui să o dea lor de se vor sili să omoare pe fermecătorii aceia.

De care lucru tulburându-se oraşul se porni popor mult la casa lui Dioscorid spăimântându-l, că-i va arde cu casă cu tot, de nu va da pe fermecători. Iar Dioscorid alese mai bine să-l ardă decât să dea pe apostolul.

Deci, cunoscând Ioan prin Duhul Sfânt, că pornirea poporului era să iasă spre bine, s-a dat pe sine şi de bunăvoie poporului împreună cu ucenicul său Prohor, pe care trăgându-i poporul până la capiştea Artemidei, se rugară lui Dumnezeu să cadă capiştea, dar să nu vatăme pe nimeni din cei ce erau acolo, şi aşa căzând capiştea,

Apostolul zise către demonul care se ţinea acolo: Ţie zic demone spurcate: Câtă vreme este de când locuieşti aici? Şi de ai pornit tu asupra noastră pe cetaşii aceştia şi pe popor, mărturisește!

Iar demonul strigă tare: Sunt de când locuiesc aici ani două sute patruzeci şi nouă, şi eu i-am învitat pe aceştia toţi asupra voastră.

Zise drept aceea Sfântul: Poruncescu-ţi în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, să nu mai locuieşti întru acest loc. Şi îndată ieşi demonul din oraş. Atunci pe toţi i-a cuprins cutremur şi frică, şi cei mai mulţi dintr-înşii au crezut în Domnul.
Făcându-se şi alte multe semne şi minuni din mâinile apostolului, şi venind multă mulţime la credinţă, s-a dat ştire de lucrurile lui şi la ighemonul de atunci că poporul, ademenit de nişte învăţături fermecătoreşti grăite de apostol, părăseşte legile împăraţilor, şi calcă cinstea zeilor, încât şi capiştile cele mai bune ale lor au căzut de s-au sfărâmat.

De aceea au fost izgoniţi în ostrovul Patmos, de care i se arătase Domnul în vis lui Ioan spunându-i-se că are să pătimească mult şi să fie izgonit la un oarecare ostrov ce se cheamă Patmos, fiind celor de acolo de mare folos mergerea lui.

Mergând pe mare la locul Exoriei, a înviat pe unul din slujitorii ce se înecase în mare, şi întoarse spre linişte şi furtuna, care ridicase asupra lor valul cel groaznic al mării. Pentru aceea s-au botezat toţi.

Iar Ioan mergând bucuros la Exoria ostrovului Patmos, a scăpat pe feciorul lui Miron, pe Apolonid, de dracul ce locuia într-însul. Şi îndată toată casa lui Miron a crezut în Hristos şi s-a botezat, împreună cu Lavrentie ighemonul, care avea mare putere în acel ostrov, şi femeia lui Hrisipia, fiica lui Miron, cu fiul său şi cu toate slugile sale.

***

Deci, era în părţile acelea un vrăjitor anume Chinops petrecând în loc pustiu, care cu mulţimea nălucirilor demonice minuna atâta pe cei fără de minte, încât era socotit ca un zeu.

Preoţii lui Apolon văzând îndrăznirea ce avea Ioan în învăţătura sa, au vorbit lui Chinops, pe dânsul rugându-l, să folosească meşteşugirile lui împotriva Sfântului. Acela, nevrând să meargă în cetate, căci petrecea în pustietăţi neumblate, a făgăduit că va trimite un duh viclean la casa lui Miron, ca să ia sufletul lui Ioan. A doua zi a trimis pe unul din duhurile cele viclene învăţându-l să-i aducă sufletul lui Ioan.

Mergând demonul la casa lui Miron, a stat în locul unde se afla Ioan, care simţind pe demon, i-a poruncit să nu se mai mute de acolo, ci să stea până va spune pricina pentru care a venit.

Iar duhul a zis: Preoţii lui Apolon au venit la Chinops, şi au vorbit multe lucruri rele despre tine, şi-l chemau să vină în oraş să-ţi rânduiască moarte; iar el s-a apărat zicând: nu vreau să mă ostenesc să merg în cetate pentru un om mic şi ticăit, ci vă întoarceţi înapoi, că mâine voi trimite un duh şi voi lua sufletul lui şi-l va aduce la mine, şi-l voi da la judecată.

Iar Ioan zise: Ai mai fost trimis vreodată şi ai mai luat suflet de om să i-l duci.

Şi zise duhul: Am fost trimis de am omorât, dar suflet n-am luat.

Atunci Ioan zise: Pentru ce-l ascultaţi?

Şi zise duhul: Toată puterea satanei locuieşte acolo şi s-a tocmit ca toţi cei mai mari şi noi cu dânsul, şi ne ascultă Chinops pe noi, şi-l ascultăm şi noi pe el.

A zis Ioan: Ascultă duh viclean: Îţi porunceşte apostolul lui Dumnezeu Ioan să nu mai mergi niciodată să mai vicleneşti om, şi să ieşi afară dintr-acest ostrov, şi să umbli rătăcind, şi să nu ai loc nicăieri. Şi îndată duhul cel viclean a ieşit din ostrov.

Văzând Chinops că nu se mai întoarce duhul, a trimis pe altul, care păţind la fel a mai trimis şi alţi doi: unul să intre la Ioan şi altul să stea afară să-i aducă răspuns. Deci intrând acela şi păţind ca şi ceilalţi, s-a dus celălalt şi a spus lui Chinops ce s-a întâmplat.

Atunci Chinops, umplându-se de mânie, şi luând toată mulţimea demonilor a mers în cetate; iar cetăţenii au început a striga, şi toţi i se închinau. Găsind el pe Ioan unde învăţa, s-a umplut de multă mânie şi a zis către popor: Oameni orbi şi rătăciţi ascultaţi calea adevărului: de este drept Ioan şi sunt adevărate graiurile lui, şi va face cuvântul care voi zice, voi crede şi eu în cele ce zice. Şi apucând Chinops pe un tânăr îi zise: Tânărule, trăieşte tatăl tău ? Iar acela îi spuse că a murit. Chinops zise: Cu ce moarte ? Iar acela răspunse: A fost corăbier, şi spărgându-se corabia pe mare s-a înecat. Iar Chinops zise către Ioan: Iată, arată de grăieşti adevărat, şi scoate pe tatăl copilului din mare şi adu-l la fiul său, să-l vedem şi noi viu.
Iar Ioan zise: Nu m-a trimis Hristos ca să înviez morţii, ci ca să învăţ oamenii rătăciţi.

Deci zise Chinops către tot poporul ce sta acolo: Măcar acum să mă credeţi pe mine, oamenilor, că acest om este amăgitor şi vă înşeală cu farmece; ţineţi-l până ce voi aduce pe tatăl tânărului şi-l pun înaintea voastră viu. Şi l-au ţinut pe Ioan. Iar Chinops tinzându-şi mâinile şi lovind marea, şi făcându-se sunet în mare de a speriat pe toţi, s-a făcut nevăzut. Atunci au înălţat toţi glas, zicând: Mare eşti Chinops şi nu este altul afară de tine. Şi fără de veste ieşi Chinops din mare ţinând precum a zis pe tatăl copilului, şi s-au minunat toţi. Deci zise către copil: Acesta este tatăl tău? Şi zise copilul: acesta este, Doamne, şi se închinară toţi lui Chinops.

Şi vrând ei să ucidă pe Ioan, nu i-a lăsat Chinops zicând: Dacă veţi vedea altele mai mari decât acestea, atunci va fi certat rău.

Şi întrebă pe unul din cei de faţă: Ai feciori? El zise: Am avut, dar l-a ucis oarecine cu vicleşug. Chinops s-a făgăduit să-l aducă şi pe acela la tatăl său, viu. Deci

strigând tare, chema anume şi pe ucigaş şi pe cel ucis; iar ei îndată se arătară stând de faţă amândoi. Şi zise Chinops către omul acela: Acesta este fiul tău ? Şi acesta este cel ce l-a ucis. Şi zise omul: Aşa, Doamne. Iar Chinops zise către Ioan: Te miri de acestea ?

Iar Ioan zise: Nu mă mir, ci mi-e milă de sufletele ce pier prin tine.

Şi se lăuda Chinops că va face şi pe Sfântul să se mire de cele ce făcea el, speriindu-l, că în cele din urmă şi de viaţă îl va lipsi.

Iar apostolul a zis: Curând ţi se vor dezlega semnele şi ţie. Acestea auzind poporul şi pornindu-se asupra lui Ioan, până într-atât l-au bătut şi l-au zdrobit că l-au lăsat aproape mort; şi părându-le tuturor chiar şi lui Chinops cum că ar fi murit apostolul, nu l-au socotit vrednic de îngropare, ci din porunca lui Chinops l-au lăsat neîngropat, ca să-l mănânce fiarele şi păsările. Apoi s-a dus fiecare la casa lui, bucurându-se că au scăpat de Ioan, şi mirându-se de spurcatul Chinops.

După aceea, peste puţin, auzind Chinops că Ioan învaţă la locul ce se cheamă zvârlitura pietrei, a chemat pe demonul cu care făcea fermecătoriile, şi mergând în locul acela a zis către Ioan: Vrând să te fac de mai mare ruşine te-am lăsat atunci viu; dar vino să mergem la marginea mării, şi vei vedea puterea mea şi te vei ruşina. Deci au mers după dânsul şi cei trei demoni, care se arătaseră a fi înviat din morţi. Şi bătând Chinops tare din palme, sări în mare dispărând fără de veste din vederea tuturor. Iar poporul striga: Mare eşti Chinops şi nu este altul ca tine.

Iar Ioan, poruncind demonilor care se făceau că sunt oameni înviaţi din morţi să stea pe loc să nu se mişte de acolo, s-a rugat către Dumnezeu să nu mai lase viu pe Chinops. Şi îndată se făcu mare sunet în mare, şi învăluindu-se apa unde căzuse Chinops, n-a mai ieşit. Iar demonilor cărora se arătaseră că au înviat din morţi, le-a poruncit Ioan în numele lui Iisus Hristos cel răstignit să iasă din acel ostrov, şi s-au făcut nevăzuţi.

Aşteptând poporul pe Chinops trei zile şi trei nopţi pe marginea mării, de foame şi de răcnete şi de zăduf cea mai mare parte dintr-înşii leşinase, de zăceau fără glas, dintre care au şi murit trei copii. Dar făcându-i-se milă Sfântului, şi rugându-se pentru mântuirea lor şi mult învăţându-i pentru credinţă, a înviat pe copiii cei morţi. Atunci toţi cu o unire întorcându-se către Hristos, au primit Sfântul Botez.

Deci s-au întors toţi locuitorii ostrovului la propovăduirea Evangheliei şi venind către Hristos prin credinţă, au făcut rugăciune toţi către apostolul, să le dea scrisă toată mântuitoarea propovăduire.

Mergând apostolul Ioan într-un munte, împreună cu ucenicul său Prohor, a postit trei zile, rugându-se lui Dumnezeu pentru aceasta. Şi după a treia zi s-a făcut fulger mare şi tunet, că s-a cutremurat muntele şi Prohor a căzut la pământ, iar Ioan ridicându-l şi şezând de-a dreapta lui şi căutând la cer a început a zice: La început era Cuvântul, şi Cuvântul era la Dumnezeu... şi celelalte.

Şi săvârşind Sfânta Evanghelie, a dat-o în mâinile lor, şi de acolo s-a răspândit la toate marginile pământului.

***

Şi a petrecut acolo împreună cu Prohor; şi a aflat pe un tânăr într-un oraş aproape de Efes, pe care încă până a nu fi izgonit la Patmos, Sfântul îl dăduse pe mâna episcopului bisericii, dar fugind de la episcop, s-a făcut căpetenie de tâlhari. Pe acesta iarăşi l-a întors la pocăinţă, şi a izbăvit oraşul de moarte, şi l-a îndreptat către Hristos.

Şi aşa a trăit Sfântul evanghelist în Efes, şi făcând nespuse minuni a atras multă mulţime către Hristos. Acolo a mai trăit douăzeci şi şase de ani, şi mai înainte nouă ani; iar la Patmos cincisprezece ani. Iar când a mers la Efes de la Ierusalim era de cincizeci şi şase de ani şi şapte luni, încât s-au făcut anii lui peste tot o sută cinci ani şi şapte luni.

Şi trăgea în casa lui Domnus; de unde ieşind cu ucenicii săi, şapte fiind, şi mergând într-un loc le porunci să şadă acolo. Şi era pe la vremea Utreniei, şi dându-se puţin în lături de la dânşii îşi făcu rugăciune multă. Întorcându-se la dânşii, le-a poruncit să sape cruciş după statul său, şi făcând ei precum le poruncise, a mers şi a intrat în groapă, şi sărutându-i pe dânşii pentru despărţire şi ei foarte întristându-se, căci se lipseau de dascălul lor, şi vărsând lacrimi pentru dânsul, i-a învăţat să-l acopere cu pământ până la genunchi; după aceea iarăşi sărutându-i şi învăţându-i, l-au mai acoperit până la grumaji; după aceea, punându-şi o mahramă peste obraz, şi punând pământ peste dânsul a fost acoperit de tot, şi răsărind soarele, şi-a dat duhul.

Ucenicii plângând mult, căci rămaseră lipsiţi de dascălul lor, se întoarseră şi povestiră celor din cetate despre petrecerea lui, şi auzind aceasta fraţii care erau în

cetate au mers de au săpat şi n-au găsit nimic. Şi plângând mult şi rugându-se se întoarseră în cetate.

De aceasta şi Policrat, episcopul poporului Efesului, scriind către Victor, episcopul Romei, zise aşa: A adormit în Asia, mare Stihie, care va să se scoale la ziua cea de apoi a venirii Domnului. Ioan cel ce s-a rezemat pe pieptul lui Hristos.

Iar dumnezeiescul Ipolit povestind propovăduirea şi săvârşirea apostolilor, zice: Ioan, fratele lui Iacov, propovăduind în Asia cuvântul, a fost izgonit la ostrovul Patmos. Şi de acolo, iarăşi fiind chemat din izgonire de la Efes, s-a săvârşit acolo, în zilele lui Nero. Ale cărui moaşte căutate de locuitorii cetăţii cei credincioşi nu s-au aflat.

Iar Chesarie, fratele marelui Grigorie, întrebând la Constantinopol de aceasta pe vremea lui Sicret, i s-a răspuns aşa: Acest Ioan la sfârşitul Evangheliei sale a arătat aceasta: Şi aceasta zicând Iisus, zise lui (adică lui Petru): Vino după mine; şi întorcându-se Petru a văzut pe ucenicul pe care-l iubea Iisus urmând, şi zise: Doamne, dar acesta ce ? Şi zise lui Iisus: de voi vrea să rămână el până voi veni Eu, ce-ţi este ţie ? Drept aceea a ieşit cuvântul acesta între fraţi că ucenicul acela nu va muri. Pentru aceasta şi unii din pricina cuvântului acesta zic că Ioan nici până astăzi n-a gustat moarte, ci că s-a mutat.

Dar nu este aşa adevărul: De vreme ce aflând Hristos unde vâna peşte, poruncit-a numai lui Petru să-i urmeze. Iar el vrând ca să meargă şi Ioan împreună cu dânsul, zise: Doamne, dar acesta ce ? Iisus a poruncit lui Ioan să rămână la vânătoarea peştelui, zicând: De voi vrea să stea acesta aici până voi veni, să pescuiască până iarăşi mă voi întoarce, ce-ţi este ţie.

Numai că iubitul lui Hristos, Ioan, a murit, de vreme ce şi mormântul lui se ştie unde este. Însă o adeverează aceasta şi marele dascăl şi întocmai ca apostolii Ioan Gură de Aur, în tâlcuirea Epistolei către Evrei, a Evangheliei după Matei şi a Evangheliei după Ioan.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.